

Coneixem al més populars dels científics, Albert Einstein, sobretot per la seua aportació a la ciència moderna. Però menys coneguda és la seua tasca filosòfica, de saviesa i reflexió sobre la vida i l'ésser humà.

Començaré les meues paraules amb dues frases seues que, des que les vaig conèixer, m'han ajudat com a guia:

“La vida es muy peligrosa. No por las personas que hacen el mal, sino por los que se sientan a ver lo que pasa”

I la segona:

“Si tuviese solo una hora para salvar el mundo, dedicaría 55 minutos a definir bien el problema”

La primera és una invitació a la acció, a treballar, compartir, col·laborar a canviar el coses i millorar-les. Una invitació al servei públic. A treballar pels altres, per la comunitat, pel món. En este cas, pel nostre poble.

Des de molts àmbits es pot prestar servei públic a la societat, però és en la política en majúscules i, especialment, en la política local, per la proximitat amb la comunitat de la qual eres un més, on el servei públic arriba a un nivell màxim.

Li demanem la confiança als nostres veïns i veïnes, de què pugen decidir el present i el futur d'un poble, com serà la convivència, la qualitat de vida, les instal·lacions esportives, la política cultural, els seus carrers i parcs, la nostra relació amb el territori, el nivell de responsabilitat social i solidaritat entre nosaltres, la promoció dels

valors... Els veïns i veïnes deixen a la nostres mans i decisions el patrimoni material i immaterial de tots i de totes, els seus diners.

Quina responsabilitat més gran, que ens obliga a destinar cada hora, cada minut, cada segon, a intentar no defraudar la seua confiança.

A partir d'avui, una nova corporació, 25 veïns i veïnes de Vila-real que no s'han quedat asseguts per a veure el que passa, el més perillós com deia Einstein, han sigut triats per a treballar pel nostre poble.

Enhorabona. Els que repetim ja tenim alguna experiència i els qui vos incorporeu de nou, estic segur que no oblidareu mai aquesta experiència i que descobrireu un poble honrat, emprenedor, obert, solidari, pacífic, ple de valors que hem sabut i continuarem cuidant generació rere generació. Una ciutat ja amb cor de poble, autèntica i plena de gent compromesa de la que no es queda assegurada per a veure què passa; perquè sap que una part important, fonamental, del que passa és el que somniem i dissenyem nosaltres mateixa; sap molt bé que som responsables del nostre destí i del nostre futur.

I deia que els qui repetim ja tenim experiència. Però no ho sabem tot, perquè cada dia coneixem gent nova, aprenem coses noves, descobrim nous problemes i també noves oportunitats. La vida, el món, va molt ràpid. El canvi és permanent, constant, aquest segle. Encara no t'has après bé el paper i, quan et gires, ha canviat l'escenari, els actors, el públic... O t'adaptes, reinterpretes ràpid, innoves, desaprens... o el tren no és que passe de llarg, és que no el veus vindre i et passa per damunt.

Si fem reflexió i recordem, la ciutat de 2011, quan vaig jurar el meu càrrec d'alcalde per primera vegada fa 12 anys, era molt diferent a la d'avui. L'escenari ha canviat a una velocitat a la que no estem acostumats; els nostre entorn canvia a una velocitat per a la qual el nostre cervell, que actua majoritàriament amb criteris de supervivència, no està adaptat i, aleshores, genera resistència al canvi. En la nostra evolució, mai hem viscut canvis i necessitats d'adaptació tan ràpids com en els últims anys.

En 12 anys que he sigut alcalde hauré conegut quatre alcaldes de Castelló, quatre presidents de Diputació, quatre presidents de la Generalitat Valenciana, tres presidents de moment del Govern d'Espanya, dos Papes, dos reis d'Espanya...

Deixem enrere una legislatura històrica. En abril de 2019, un mes abans de les eleccions municipals, vam tindre eleccions generals i va guanyar el president Sánchez. Al mes, les locals i formem govern a Vila-real. A Madrid, no es pot aconseguir una majoria de govern i, de nou, eleccions al novembre de 2019, sense pressupostos de l'Estat, tot aturat... Torna a guanyar el president Sánchez i, ara sí, fa govern amb la primera coalició de la història d'Espanya en aquesta última etapa democràtica.

S'aproven per fi els pressupostos, tot pareix controlat. En Nadal de 2019, donem la benvinguda al 2020 amb optimisme per una bona situació econòmica i, als tres mesos, arriba el virus. La primer onada, la segona, la tercera, quarta, cinquena, sisena... i tot el que hem hagut de lluitar en aquesta imprevisible crisi sanitària que ha provocat

108 morts a Vila-real i més de 15 milions al món, segons les estimacions de l'OMS, a més d'una greu crisi social i l'econòmica.

Després de més de dos anys avant i arrere i patint els greus efectes post-covid, Putin ataca Ucraïna i genera una catàstrofe humanitària, mort, destrucció i desestabilització econòmica i social, amb nivells d'inflació històrics deguts, principalment, a la crisi energètica.

Hem lluitat, junts i juntes, per a superar les dificultats. Encara avui seguim patint els efectes, amb un impacte especial de l'alta inflació que afecta les famílies més vulnerables, i les dificultats de la nostra indústria ceràmica i la nostra taronja, que necessiten més ajudes, més acció, noves idees i iniciatives... Són importants motors de progrés, creixement, sostenibilitat i cohesió social que no podem oblidar.

Es parla a nivell global que el món actual es defineix per l'acrònim VUCA. Volàtil, incert, complex, ambigu

Aquest és el món en què vivim. Aquest és el món que hem d'entendre i gestionar.

Per això parlava de la frase d'Einstein "Si solo tuviera una hora para salvar el mundo, dedicaría 55 minutos a definir bien el problema".

La velocitat a la que anem, la hiperconnectivitat, la major globalització i dependència de la història, la capacitat tecnològica i de desenvolupament científic, d'avanç exponencial, no ajuden a dedicar el temps necessari per al diagnòstic. I un mal diagnòstic del problema de salut res cura, bé ho saben els metges.

Iniciem, doncs, avui una nova legislatura que torna a canviar l'escenari, els actors, el relat.

La Generalitat Valenciana governada amb el segon govern de coalició de la seua històrica, ara PP-Vox. La Diputació de Castelló, l'Ajuntament d'ajuntaments, presidida per primera vegada per una dona. Nous alcaldes i alcaldesses i equips nous al nostre voltant, als pobles veïns i amb els quals treballem i compartim reptes comuns. Reptes com els mediambientals (en el Consorci del Millars), de gestió de residus (en Reciplasa), d'aigua (en el Consorci d'aigües de la Plana o el projecte de Consorci provincial). També en depuradores, innovació, ocupació, lluita contra el canvi climàtic...

Unes eleccions generals en menys de dos mesos, el 23 de juliol. De nou, moments d'incertesa, que requereixen anàlisis, observació i decisions.

I a Vila-real, avui, comencem un temps nou. Els veïns i veïnes van parlar el passat 28 de maig i la seua sentència no és recurrible ni discutible. És d'obligat compliment i absolut respecte.

A Vila-real, els veïns i veïnes del nostre poble no han votat canvi. Han seguit confiant en nosaltres, després de 12 anys duríssims en els que hem hagut de fer front des del govern a cinc crisis: la financera de 2008, la de l'urbanisme, la dels deutes heretats, el virus de la covid-19 i la guerra russa contra Ucraïna.

Però aquesta vegada el missatge ha sigut doble. No voten canvi, però cap partit tindrà la majoria absoluta en el plenari, obligant-nos a

dialogar si cap encara més, a treballar junts, i corresponsabilitzar-nos en les grans decisions per a gestionar el passat, el present i el futur de Vila-real.

No puc, en aquest punt, deixar de recordar que la voluntat i exercici continuat de diàleg i consens amb totes les forces polítiques sempre ha estat ahí. En moments com l'any 2011, quan el PSOE de Vila-real no teníem majoria absoluta. O com en 2015 o 2019, quan, tenint la majoria absoluta, vam governar conjuntament amb Compromís per Vila-real en 2015 i amb Unides Podem-Confluència d'Esquerres per Vila-real en 2019.

Però tenim més exemples d'aquesta voluntat i exercici del diàleg. La mesa del Pacte Local pel Renaixement, amb més de 200 accions contra la covid-19 per unanimitat o contra els efectes de la guerra d'Ucraïna. L'aprovació dels 68 projectes de l'Agenda Urbana de Vila-real que mira al 2030, amb cap vot en contra i l'abstenció de Vox. El 95% de les propostes de competència municipal que hem tractat en aquest Ple aprovades per unanimitat...

És el que he fet sempre; ara més que mai. Treballar per a reforçar més el que ens uneix que el que ens separa, perquè junts, units, som més forts davant d'eixe món VUCA que els comentava.

Les circumstàncies s'han produït com s'han produït. Són, de nou, moltes les ofertes temptadores que he rebut, molt més còmodes en responsabilitats i diners, tant en l'àmbit de la política com del meu àmbit professional (advocacia i el món de la gestió i l'emprenedoria), que m'apassiona i és la meua vertadera vocació. Algunes d'elles

s'han fet públiques. Però quan un es presenta i es compromet a treballar pel seu poble i diu “Pensa en Vila-real, primer”, no pot pensar a la mínima en ell o els seus. I és que, com deia Sant Antoni de Pàdua, festa que demà celebrarem a la nostra parròquia de Sant Francesc, *“el gran peligro del cristiano es predicar y no practicar, creer pero no vivir de acuerdo con lo que se cree”*. Per a mi, viure amb la màxima coherència possible és fonamental.

A partir de demà comencem, doncs, un nou temps, però cap revolució. A partir de demà, continuem treballant en fer possible la ciutat del segle XXI que tenim dissenyada amb el consens més ampli de la història, tant polític com social, en l'Agenda Urbana de Vila-real que ja tenim embastada. Continuem, junts i juntes, construint la nova Vila-real del segle XXI SIOSI -solidària, inclusiva, d'oportunitats, sostenible, innovadora- amb diàleg permanent en aquest plenari però també al carrer, reforçant-lo.

Nosaltres, com molt bé saben, hem ficat de la nostra part i, amb molt d'esforç i amb l'ajuda de la societat civil, el sòl necessari per a construir infraestructures bàsiques per a la nova Vila-real del segle XXI, la construcció i la competència en la gestió i el manteniment de les mateixes depenen d'altres administracions, fonamentalment del nou govern de la Generalitat.

Des que vam conèixer els resultats la nit del diumenge del 28 de maig, vaig tendir la mà a les forces polítiques que estan avui ací per a treballar junts per Vila-real.

En especial, vaig convidar als companys i companyes de Compromís a explorar la possibilitat de treballar des del govern local junts. Amb ells hem compartit a Vila-real vuit anys de govern fonamentals per al canvi, per a què Vila-real avance. Des d'ací, els agraïsc la seua col·laboració de nou.

Hem compartit el Botànic i la Diputació de Castelló aquests últims quatre anys, als pobles veïns i al govern de la Generalitat, govern del qual ens podem sentir més que orgullosos dels importants avanços socials i desenvolupament econòmic. Avanços que ara deurem vigilar i cuidar.

Vull agrair la voluntat de diàleg, la cordialitat i el debat de diagnòstic i programa que hem compartit amb Compromís aquests dies. Mai hem parlat de cadires, ni ara ni en altres moments.

Finalment, Compromís ha decidit treballar des de fora del govern. Decisió més que respectable, ficant-se a la disposició per ajudar a la governabilitat. Des d'ací, el meu respecte i agraïment. No dubteu que farem tots els possibles per a col·laborar junts en les tantes coses que tenim en comú a l'hora d'entendre la societat, els valors i prioritats; i en allò que no estem tan prop, diàleg i respecte.

Al PP i a Vox, els felicite pels seus resultats i els tendisc la mà per a treballar per Vila-real.

Per tant, és la primera vegada en 12 anys que presidiré un govern només del PSOE de Vila-real.

Governarem, el meu equip i jo, amb diàleg permanent i, com deia el nostre eslògan electoral, pensant en Vila-real, primer.

Tenim moltes coses en marxa, que depenen també d'altres administracions.

A la Generalitat li hem cedit l'antiga biblioteca per a construir el nou centre de salut de Torrehermosa. Tenim el sol, cedit per Porcelanosa Grupo, per al futur institut integrat d'edificació i obra civil i tenim el sol, cedit pel Villarreal CF, per al gran complex inclusiu que construirem en l'antiga Fundació Dolores Garcia. Als dos els reitere les gràcies.

Estem acabant l'expropiació dels terrenys per al quart institut. Teníem el compromís del president Puig d'ajudar-nos en la pista d'atletisme i velòdrom, en el nou Termet de Santa Quitèria, en el rescat del pàrquing de Pius XII o en la compra de l'antic bingo i l'antiga seu de CaixaBank. Estem tramitant el conveni per a l'adquisició de la Casa Museu de Llorens Poy, amb dos milions d'euros aprovats en els pressupostos de la Generalitat de 2023. Hem oferit el solar al costat del Palau de Justícia a la Generalitat per a la construcció d'un nou edifici per a l'EOI i l'EPA. Estem licitant la rehabilitació integral dels col·legis Pasqual Nàcher i Concepción Arenal. Tenim aprovada la memòria de necessitats i ja estem en disposició de fer el projecte del nou Escultor Ortells, pressupost consignat per ampliar l'hospital, o el projecte del futur centre integral de salut mental, entre d'altres...

A l'Estat hem cedit el sòl per a construir la nova comissaria de Policia Nacional i tenim l'estudi de viabilitat per a començar a reivindicar el soterrament de la via fèrria al seu pas per Vila-real.

Amb Diputació estem tramitant el conveni per a rehabilitar i millorar l'alberg de la Mare de Déu de Gràcia.

Són només alguns exemples que anirem recordant als nous responsables i parlant amb ells quan se situen en les seues responsabilitats...

Amb Europa, els propers anys serà fonamental millorar l'obtenció de fons europeus en inversions que després puguem mantindre nosaltres i que ens generen oportunitats.

Com veieu, queda molt per fer. Totes aquestes infraestructures i altres definiran la ciutat fins al 2050. En el futur, garantiran el seu creixement sostenible i amb garanties per fer front als reptes del nou segle.

Però si hem de parlar del futur, no ens podem oblidar a Vila-real del passat i del present.

Del passat, ho he dit i repetit fins la sacietat aquests 12 anys. La situació econòmica de l'Ajuntament de Vila-real és molt complexa. A més d'alcalde, continuaré exercint d'administrador concursal d'un Ajuntament amb un alt risc econòmic, amb 128 judicis vius contra el consistori, majoritàriament per la gestió urbanística del passat, i el deute. L'ajuda, l'oxigen, del govern del president Puig per poder gestionar aquesta qüestió ha sigut fonamental. Esperem obtindre també la necessària sensibilitat del nou govern de la Generalitat, als qui reclamarem també la seua ajuda.

Del present, l'impuls de l'estació ceràmica, començar les obres del polígon industrial del Clúster de la Innovació Ceràmica, a la carretera

d'Onda, o rehabilitar i modernitzar el Mercat Central amb una subvenció europea històrica de 1,3 milions d'euros amb la qual convertirem els antics jutjats en l'Agència local de desenvolupament econòmic i comerç, o acabar l'última fase de la rehabilitació del Gran Casino. També del present, els camins rurals, comerç, neteja, parcs infantils, jardins, esport, cultura, manteniment de les escoles, la nostra ermita, el nostre patrimoni, la basílica de Sant Pasqual i l'impuls del turisme religiós... No ens podem oblidar de tot açò, de la vida quotidiana, sempre amb el model d'aliança amb les nostres associacions, empreses, fundacions, institucions.

Acabe amb els agraïments. Sense gratitud no es podria viure. Ens fa més feliços. És el combustible de les relacions humanes.

A la meua família: ma mare Pilar, mon pare Pepe que ara fa un any que m'ajuda des del cel, germans, cunyats, nebots... amics i amigues, veïns. Sóc el que sóc també gràcies a ells.

A Àlex, que a tantes coses renuncia per la meua felicitat i vocació de treballar pel meu poble en aquest moment de la meua vida.

Gràcies també als meus companys, al PSOE de Vila-real que ha confiat sempre en mi, a la candidatura sencera, a l'executiva local, a tots els militants i simpatitzants que han treballat en aquesta campanya. Un agraïment molt especial als regidors i regidores que ens han acompanyat en aquesta legislatura que ja acaba i que no formaran part del nou grup municipal socialista: Eduardo Pérez, Aida Beteta, Alvaro Escorihuela, Rosario Royo y Diego Vila.

Com no, també al company d'Unides Podem José Ramón Ventura Chalmeta, amb qui hem compartit govern des del respecte, la pluralitat i la lleialtat. Ha sigut un bon regidor. I als companys regidors i regidores d'altres partits que tampoc ens acompanyaran en la nova corporació: Domingo Vicent, Natalia Gil, de Ciutadans; Balma Llansola, de Compromís; i als regidors del PP Carlos Gil i Dora Llop, que estic segur que seguirà treballant per Vila-real des de les Corts Valencianes.

No puc oblidar-me dels mitjans de comunicació, altaveus i garants de la transparència, pluralitat i salut democràtica; dels funcionaris municipals, sense els quals res seria possible, que treballen en condicions moltes vegades millorables per ajudar-nos a prestar el servei públic. Gràcies també als col·laboradors directes en Alcaldia: Edurne, Saray, Núria, Susana, Tonyi, Miquel, Estela, Darío, Vero, Simón... A Pascual i Jose Luis, que m'acompanyen cada dia.

Gràcies a les 9.300 persones que el passat 28 de maig van tornar a confiar en el PSOE i en mi per a seguir fent avançar Vila-real, però també als vila-realencs i vila-realenques que van optar per altres partits, ja que, quan ú assumeix el repte de governar, ho fa per tots i per a totes.

Tampoc m'oblidi de Pepe Bono, amic, mestre i mentor, del que apreng cada dia; del *sinyó* Manolo Colonques, Fill Predilecte de Vila-real, pel seu carinyo, exemple i consells. I per suposat, el president Ximo Puig, que sempre ha confiat en mi.

El millor està per vindre. Acabe amb les dues frases d'Einstein amb les quals he començat. Recordem:

“La vida es muy peligrosa. No por las personas que hacen el mal, sino por los que se sientan a ver lo que pasa”

“Si tuviese solo una hora para salvar el mundo, dedicaría 55 minutos a definir bien el problema”

No podem asseure'ns a veure la vida passar. El que somniem, dissenyem i construïm, serem.

Donem als altres, perquè, com deia Sant Francesc d'Assís, *“es en el dar que recibimos”*.

Dediquem temps a pensar què fem, a diagnosticar, a definir bé els problemes, perquè, si definim bé els problemes, també trobarem oportunitats.

Vila-real té debilitats i amenaces que no hem de descuidar, però també fortaleces i oportunitats que, si treballem junts i juntes, ens fan invencibles. Sempre fidels als valors d'esforç, treball i humanitat dels nostres avantpassats.

El segle XIX va ser la taronja la que va transformar Vila-real; i vam ser pioners i avançats.

El segle XX, la indústria ceràmica, de la qual Vila-real és avui la seua capital.

En el segle XXI, l'esport, amb el nostre club groguet, el Villarreal CF, com a millor ambaixador, ha transformat la nostra ciutat, juntament amb el sector serveis.

Ara, hem de començar a explorar nous espais d'oportunitats econòmiques, sense descuidar els anteriors. La tecnologia, la digitalització, la robòtica, la indústria de la salut biomèdica, la innovació agroalimentària, la salut mental, la dependència, l'envelliment actiu... han d'obrir-se camí en la nostra ciutat.

El dilluns, en el despatx d'Alcaldia de Ca la Vila, protegit per la imatge de la nostra patrona, la Mare de Déu de Gràcia, preciosa escultura del nostre Fill Predilecte Vicente Llorens Poy. Protegit també pel nostre patró Sant Pasqual, i el nostre Crist de l'Hospital, el meu barri, seguiré treballant perquè, junts i juntes, Vila-real avanci.

Us espere amb les portes obertes.

Moltes gràcies a tots i a totes i que visca Vila-real!